

రాధాస్వామి దయాళ్ కీ దయా రాధాస్వామి సహాయ్

మనసా శతకము లేక

మూనసి సరోవరము

(లఘుటీకతో సహా)

రచన :

'కవితాభారతి' సిద్ధేశ్వరం కొల్లప్పకవి

సత్సంగి

D. No. 17/1075-D3

శ్రీ సరస్వతీ విద్యామందిరము దర్గర,

గుంతకల్లు-515 801.

స్వస్థలము

టి. వీరాపురము గ్రామము

రాయదుర్గము తాలూక

అనంతపురం జిల్లా,

ప్రచురణ :

రాధాస్వామి సత్సంగము,

గుంతకల్లు - 515 801.

2000.

మనసా శతకము

సర్వహక్కులు : రచయితవి

ప్రథమ ముద్రణ : 2000 సం॥

(ప్రమాధినామ సంవత్సర ఫాల్గుణమాసము)

ప్రతులు : 1,000

ప్రచురణ సంఖ్య : 4

వెల రూ. 5/-

ప్రతులకు :

S. లక్ష్మీదేవి

W/o S. కొల్లప్ప

D. No. 17/1075-D3

శ్రీ సరస్వతీ విద్యామందిరము దగ్గర

గుంతకల్లు-515 801.

మరియు

శ్రీ భారతీ సాహితీ సమితి (రి),
గుంతకల్లు.

ముద్రణ :

శ్రీ గాయత్రి ప్రింటర్స్,

గుంతకల్లు.

ರಾಧಾಸ್ವಾಮಿ ದಯಾಲಕೀ ದಯಾ! ರಾಧಾಸ್ವಾಮಿ ಸಹಾಯ!

Sadguru Dr. M.B. Vasudevachari, M.V.Sc, Ph.D.,
Sawan Durbar Ashram,
KENGRI, Bangalore-60

— ಪ್ರೇರಣೆ —

“ಮನಸ್ಸೇ ಬಂಧ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣ” ಎಂದು ನಮ್ಮ ಪೂಜ್ಯ ಸದ್ಗುರುಗಳು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮನಸ್ಸು ಇಂದ್ರಿಯವಾಸನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗಿ, ಹೊರಮುಖವಾಗಿ ಚಲಾಯಮಾ-
ನವಾದದ್ದೇ ಬಂಧನ. ಮತ್ತು ಅಂತರ್ಮುಖವಾಗಿ ಜೇತನ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ಕೊಡುವುದೆ
ಮುಕ್ತಿ.

ಮಹಾಚಂಚಲವಾದ ಈ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿರ ಪಡಿಸುವುದು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಾದ
ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಈ ಮನಸ್ಸು ಮದೋನ್ಮತ್ತನಾದ ಆನೆ ಇದ್ದಂತೆ, ಯಾರ ಹತೋಟಿಗೂ
ಸಿಗಲಾರದೆ ಸಂಸಾರಮೆಂಬ ಮಾಯಾಮೋಹರೂಪವಾದ ವನದಲ್ಲಿ ಹುಚ್ಚಾಗಿ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರಂ-
ತ್ತದೆ. ಎಂತೆಂತಹ ಋಷಿ, ಮುನಿ, ಜಪಿ, ಯೋಗಿ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೇ ಅಲ್ಲದೇ ದೇವಿ, ದೇವತಾದಿಗಳು
ಸಹ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಲಾರದೇ ಸೋತುಹೋದರು. ಈ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಯಾವತ್ತೂ
ಒಂದು ರುಚಿ ಪದಾರ್ಥವಿಂದ ಮೆತ್ತೊಂದು ರುಚಿಯಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತವಾಗಿ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.
ಇಂತಹ ಚಂಚಲ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಲು ಸಂತಮಹಾತ್ಮರು ನಮಗೊಂದು ಸುಲಭ
ಉಪಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರುಚಿಯನ್ನು ಬಯಸುವ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ
ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ನಾಮರಸಾಯನವನ್ನು ಪಾನ ಮಾಡಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರಹೊಂದು-
ತ್ತದೆಯೆಂದು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಅಂತರೀ ಧ್ವನಿಯಾತ್ಮಕ ನಾಮಾಮೃತದ ರುಚಿಯ ಸಮಾನ
ಬೇರೊಂದು ವಸ್ತು ಈ ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತರ ಮಧುರವಾದ ರುಚಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ
ಸಿಕ್ಕಾಗ ಈ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲಾ ಸುಖವೈಭವಗಳು ಕಹಿಯಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಈ ಏಕೈಕ ಸಾಧನೆಯ ಭೇದವನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಸಂತ ಸದ್ಗುರುಗಳು ಮಾತ್ರ ಜಿಜ್ಞಾಸು-
ಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಬಲ್ಲರು. ಕವಿತಾಭಾರತಿ ಶ್ರೀ ಕೊಲ್ಲಪ್ಪ ನವರು ಈ “ಮನಸಾಶತಕ” ದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ
ಬಗ್ಗೆ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಸುಂದರ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಶತಕದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾರೆ.
ಓದುಗರು ಈ ಶತಕವನ್ನು ಪಾಠಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿ ಅಂತರೀ
ಶಬ್ದ/ಧ್ವನಿ/ನಾಮದಲ್ಲಿ ಹಚ್ಚಲು ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಲು ಪೂಜ್ಯ ಸದ್ಗುರು ಮಹಾರಾಜರವರ
ಕೃಪೆ ಮಾಡಲೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುವೆವು.

ರಾಧಾಸ್ವಾಮಿ

ವಾಸು

ఆచార్య శిలాక రఘునాథశర్మ

శ్రీవేంకటేశ్వరపురం

ఆంధ్రభారతి శాఖాధ్యక్షుడు

అనంతపురం-515003

భాషా సాహిత్య విభాగముల డీన్

ఫోన్ : 55367 To 55373

శ్రీకృష్ణదేవరాయ విశ్వవిద్యాలయం

Ext. 160, 195.

తేది 23-2-2000

శ్రీభాషించినది

"మన ఏవ మనుష్యాణాం కారణం బంధమోక్షయోః" అని ఋషుల వాక్కు. పెక్కుమందికి అది బంధహేతువు కావటం, ఎవనికో ఒకనికి అది వశమై మోక్షహేతువు కావటం, లోకంలో చూస్తూ ఉంటాము.

మనస్సు మనదే. మనలోపల అది ఏరూపంతో ఎలా ఉంటుందో తెలియదు. ఒకవిధంగా ఆలోచిస్తే దానికి నిజంగా అస్తిత్వముందా? అని కూడా అనిపిస్తుంది. అందుకే దానిని సూక్ష్మశరీరంలో భాగంగా పరిగణించారు. కానీ ఇంత ఒడ్డు పాడుగూ ఉన్నదేహం కంటే అది బలవత్తరమైనది. అయితే మంచిదే కదా! దానిబలం మనబలానికి తోడయి మన పురోగతికి దోహదం చేస్తుందని సంతోషించటానికి వీలులేదు. అది అతిచంచలమై తాను నిలువక మనలను నిలువనీయక అతలాకుతలం చేసి వేస్తుంది. మనం చేతకాని వాళ్లవలె చూస్తూ ఊరకుంటే నలిగిపార వేస్తుంది కూడా. ఇంత అనర్థాన్ని కలిగిస్తున్న ఈమనస్సు మనదే. మనం ముద్దు మురిపాలతో పెంచి పెద్ద చేసినదే!

వివేకవంతులు ఈ అనర్థాన్ని గుర్తించి మనస్సును వశం చేసుకోవటానికి, దానిని మోక్షహేతువుగా మలచటానికి తీవ్రప్రయత్నం చేస్తారు. ఆ ప్రయత్నం ఫలవంతమైతే అంతకంటే మహాలాభం మరొకటి ఉండదు.

శ్రీ సిద్ధేశ్వరం కొల్లప్పుకవిగారు ఆ ప్రయత్నంలో పరిణతి సాధించటానికై 'మనసా' శతకం రూపొందించారు. "స్వయం తీర్త్వా పరాంస్తారయతి" అనికదా సూక్తి! తమ ప్రయత్నం తనతోటివారికి కూడా ఉపయోగపడితే అది ఆనందదాయకమైన సంగతే. ఆ దృష్టితో ఈ శతకాన్ని తెలుగుజాతికి అందిస్తున్నారు.

మనసుపోయే వింతవింత పోకులను ఎండగట్టటానికి వింతవింత ధోరణులతో వీరు ప్రబోధం చేస్తున్నారు. తేలిక పలుకులతో వేదాంత రహస్యాలను మిళితం చేసి మనకందిస్తున్నారు ఒక ప్రత్యేకత ఏమంటే

ఈ శతకంలో ప్రతి పద్యానికి వీరు లఘుటీకను అందించారు. అది ఆనేక విషయాల అవగాహనకు ఆధారభూమిగా అలరుతున్నది. ఈ విధంగా ఈ గ్రంథం నేదాంతతత్వజ్ఞతకు ప్రాథమిక అధ్యయన గ్రంథంగా విరాజిల్లుతున్నది.

రచయిత హృదయంలో ఆర్తి ఉన్నది. జజ్ఞాన ఉన్నది. పదిమంది బాగుపడాలనే ప్రయోజనాపేక్ష ఉన్నది. జ్ఞానపరిమళాలను ప్రసరింప జేయగల భావనావటిను ఉన్నది. ఈ లక్షణాలతో వీరు భగవంతుణ్ణి భజించే నాలుగువిధాల వారికి ఆత్మీయులౌతున్నారు. ఈ శతకం అంగ రసీ అలరిస్తుందనటానికి ఇదొక నిదర్శనం.

శ్రీ సిద్ధేశ్వరం కొల్లప్పగారికి భగవంతుడు సమస్త శుభపరంపరలు కలుగజేయుగాక. శలాక రఘునాథశర్మ.

నిత్యమేవజయతే!

ప్రియమైన 'కవితాభారతి' సిద్ధేశ్వరం కొల్లప్పకవి గారికి

కొందరు లోకసేవాపరులు, త్యాగమూర్తులు నిత్యము లోకహితమే తమ జీవితలక్ష్యంగా తలంతురు.

అమూల్యము శాశ్వతము అయిన మానససరోవరమును శతకమును పంపినందుకు కృతజ్ఞుడను.

శతకమును పూర్ణముగా చదివితిని. అందులోని భావకూడ లలితమై సర్వులకు అందుబాటులో నుండుట ఒక విశేషమే. స్వల్పాద్వైత పరిచయమున్నవారికి కూడ అర్థమగునట్లు వ్రాసినారు.

ఈ శతకము వాస్తవముగాను, పరనయోగ్యముగాను, సర్వజన రంజకముగాను ఉండుననుటలో అతిశయోక్తిలేదు. ఈ విధమైన అద్వైత తత్వమును తెలుపుటకు నిరంతరము శ్రమించు మీరు ధన్యులు. గురు దేవులు మిమ్ము సర్వవిధముల అనుగ్రహించుగాక!

ఓం తత్సత్

ఇట్లు భవదీయ

D.A. నెట్టెప్ప

Retd. అగ్రీకల్చరల్ ఆఫీసరు

శ్రీ ఉమామహేశ్వర ఆశ్రమము

తిలక్ నగర్, గుంతకల్లు.

భగవద్గీతా

‘కవిరత్న’ విద్యాన్ దాదన చిన్నయ్య

విశ్రాంత ఆంధ్రోపాధ్యాయులు

D. No.17/700-A1, తిలక్ నగర్

గుంతకల్లు.

తేది 5-3-2000.

‘కవిభారతి’ శ్రీసిద్ధేశ్వరం కొల్లప్పకవిగారు సరస్వతీ శతకము, సిద్ధేశ్వర శతకము, సద్గురు శతకము మున్నగు గ్రంథములను రచించినారు. వానిలో “మనసాశతక” మొకటి వీరేపద్మమును వ్రాసినను, అది ధారాళముగా నడచును. భావమునకు భావయు, భావకు భావము తగినట్లు రచించునేర్పు వీరికి వెన్నెతో బెట్టినవిద్యగా కనిపించును. కందము సుందర పద్యము. అది లయాన్వితముగా నడచుచు, చదువువారికి వీనువారికి వీనులవిందు గావించును. ఇది చీనికి సహజలక్షణము కాని సామాన్యకవులందరు కందమునకు న్యాయము చేకూర్చరని చెప్పలేము. శ్రీ కొల్లప్పకవిగారు కందపద్యములతో మనసాశతకమును రచించిరి. “మనసా” అనునది మకుటము ఈశతకమున 108 పద్యములున్నవి.

శ్రీ కొల్లప్పకవిగారు రాధాస్వామి సత్సంగులు. వీరికి గురువు ప్రేమనాథజీ సద్గురూపదేశమున సద్గతిపొందెదనని కవిగారు మనసుతో చెప్పిరి. (2. పు). హిందూమతమునకు చెందిన ఆధ్యాత్మికాంశములన్నియు సంతుమతమున గలవు. అంతేగాక ఇంకనూ కొన్ని విశేషాంశములందు చోటుచేసికొన్నవి. రాధాస్వామిసత్సంగసంప్రదాయానుసారముగ బహువిధములను ఈశతమునందు కవిగారు చేర్చిరి. “మనవివ మనుష్యాణాం కారణం బంధమోక్షయోః” బంధ మోక్షములకు మనస్సే కారణము. అంతరింద్రియములగు మనోబుద్ధిచిత్తాహంకారములలో మనస్సుదే పైచేయి. అది చెప్పినట్లు తక్కిన మూడు ఆదవలయును మన సిజుడు అనగా మమ్మధుడు ఓ మనసా! నీకు పుట్టిన మమ్మధుడు అందరి హృదయాలను మఱించి వేధించును. అతనిని నీవు అదుపులోపెట్టమని కవిగారు మనస్సును కోరిరి (14 పు). “ముక్తిసొందుటకు ఆత్మకు నీవు సహకరింపుము” అనికూడ పత్కిరి. 66వ పద్యమున మనస్సుయొక్క చాంచల్య లక్షణమును ఇట్లు తెలిపిరి. “మద్యము త్రాగిన కోతికి తేలు కుట్టినదట. పిశాచము పట్టినదట. అప్పుడాకోతి ఎట్లుండునో మనస్సుకూడా అట్టిదేనట. శ్రీ కొల్లప్పకవిగారి రచనయందు ఉపమానములు, సామెతలు కోకొల్లలు.

అవి ఉపమేయమునకు తగినవైయున్నవి కవిగారు ఆధ్యాత్మిక రంగమున కావించిన విశేషకృషి మనసాశతక పద్యములయందు ప్రతిబింబించినది.

అడిమాదిసిద్ధులు, అష్టకష్టములు, చతుర్దశలోకములు, మున్నగు అనేకాంశములను గురించి ఈ శతకమునందు కవిగారు వివరించిరి. అట్టి పద్యముల క్రింద లఘువాఖ్యను కూడ వ్రాసి శ్రీ కొల్లపకవిగారు పాఠకులకు ఎంతో మేలు చేసినవారైరి.

జ్ఞానమిచ్చిన సద్గురువును మాత్రమేగాక జన్మనిచ్చిన తల్లిదండ్రులను కవిగారు స్మరించి, వారియెడ తనకున్న భక్తిభావమును వెల్లడించిరి. (106. పు) ఈ శతకముయొక్క ఔన్నత్యమును గూర్చి ఈ క్రింది పద్యము చాటుచున్నది చూడుడు.... అజ్ఞానము తొలగించును (107 పు)

కం॥ మననది రొతునుబట్టియే
చనునట్టి హయంబు, దానిసంగతిగల యీ
మనసా యను శతకము మీ
కు నితాంతయశంబు గూర్చు కొల్లప కవి!

మ॥ పవలున్ రేయి శ్రమించి హస్తమున పద్మాఫాలతల్ పంచుచున్
భవమున్ సద్గురు మంత్రశబ్దములచే భాసిల్లగా జేయుచున్
కవులున్ పండితులెల్ల మెచ్చుకొనగా కావ్యాళ నిర్మించు బి
కవితాభారతి! కొల్లపాఖ్యనుకవీ! కారుణ్యమొప్పార ఆ
భువనాధీశుడు మీకొసంగు సుఖముల్ పూర్ణాయురారోగ్యముల్.

లోకోపకారార్థము ఉదాత్తగ్రంథములను ఇంకను పెక్కింటిని రచించి సత్కీర్తి నార్జించుటకై కవితాభారతి శ్రీ సిద్ధేశ్వరం కొల్లపకవిగారికి ఆయురారోగ్యభాగ్యములు ప్రసాదించుమని సర్వేశ్వరుని ప్రార్థించుచున్నాను.

ఇట్లు
దాదన చిన్నయ్య

“ నా మనసు ”

* * * * *

భగవత్ సృష్టి అనంతమూ, విచిత్రమూ కూడా. అతని సృష్టిలో 'మనషి' అనేవాడు మరీ విచిత్రము. అన్నీ తనవే అని అనుకుంటాడు. కానీ అన్నిటినుంచీ వేరైపోతాడు. వాని 'మనసు' అలాంటిది మరి. శ్రీ సిద్ధేశ్వరం కొల్లప్పకవిగారి మనసు ఎలాంటిదో వారి 'మనసాశతకం' చదివితే తెలుస్తుంది. ఆయన మనస్తత్వానికి అది దర్పణం.

మనషిని వాని మనస్సును ప్రజ్ఞాళన చేయడమే తన జీవనపథ మార్గంగా భావించిన శ్రీ కొల్లప్పగారి హృదయసరోవరం నుంచి ఉదయించిన జ్ఞానసహస్రదళకమలం ఈ 'మనసా శతకం'. ఆ కమలాన్ని సద్గురు పాదసేవకు వినియోగించి తన జన్మను ధన్యము చేసికొన్నారు. ఆయనది 'పండిన మనసు' ఆ పండిన మనసులో మోక్షప్రాప్తిసాధనములుగా కర్మ, భక్తి, జ్ఞానమార్గములు నిర్దేశించడం జరిగింది.

"పాపము పుణ్యము జన్మకు
శాపముగా పరిణమించు సత్యం బదియే
ఏపగు కర్మారణ్యము
ప్రాపగు జ్ఞానాగ్ని గాల్చి వరలుము మనసా! "

"పరమాత్మకు జీవాత్మకు
తెర యడ్డము నిలిచియుండె తెంచగ రాదే
అరయగ మాయయే యా తెర
మరుగున పడవేయునదియే మనుజుని మనసా! "

మృదు పదాలతో, వైదల్చితిలో, మాధుర్యగుణ శోభితములైన ఈ చిన్నపద్యాల్లో 'త్వాగయ్య'ను సాక్షాత్కరింపజేసికొన్న కవిగారి సదాశయము సదా ప్రకంసనీయము.

వేదాంతాన్ని హృదంతరాళంలోనుంచి పలికించిన కొల్లప్పగారిలో ఒక ప్రహ్లాదుడున్నాడు- ఒక ధ్రువుడున్నాడు- ఒక్క గజేంద్రుడున్నాడు. ఆయా సందర్భాల్లో- ఆయా భావావిప్లవరణలో- ఆయా పాత్రల్లో ప్రవేశిస్తూ ఉంటారు.

“మతముల మత్తున పడకుము - సోమరితనము త్యజించుము - విడువుమసూయ్యాద్యేషములు” నేటి సమాజాన్ని ఆవహించి పీడిస్తోన్న ఈ పిశాచాల బారినుంచి దూరంగా తప్పకోమంటున్న కవిగారి బాధ బోధగా మారి అందమైన కందంలో అరవించ మకరందాలు జాలువారు స్తోంది.

“నీ వుండిననె ప్రపంచము (12వ పద్యము చూడుడు)

— అనే ఈ పద్యంలో లోకంలో శోకానికి గాని, సౌఖ్యానికి గాని అన్నింటికీ మనసే కారణమంటూ ఆ మనస్సును జయిస్తే “నీవు వసుధైక కుటుంబపభ్యుడవౌతావు”- అని సర్వంగా మర్మంగా భారతధర్మాన్ని సూచించడం ఎంతో బాగుంది.

“రాళ్లూ, రప్పలనూ కొలిస్తే మోక్షము లభిస్తుంది అని ఎవరై నా అంటే నేను పెద్ద కొండనే కొలుస్తాను”- అనే కబీరుగారి మాటను తేనె తేటలో చెప్పడం కవిగారికి చెల్లింది.

“గురుదేవుల కంటి నధికు (56వ పద్యము చూడుడు)

లరయ చతుర్దశభువనములందెవ్వారు

డరని తెలియదా?.....”- అని తన గురుభక్తిని ప్రకటించి ఈత రాని ఈ తరానికి ఈత నేర్పడం సబబుగా వుంది ఎంతో.

“భార్యా పుత్రులు బంధువు (76వ పద్యము చూడుడు)

అనే ఈపద్యంలో “కర్మాను గోగచ్ఛతి జీవ ఏకః”-

అనే ప్రవచనాన్ని బలపరచడం వారి ఆత్మబలాన్ని సూచిస్తోంది.

పద్యానికి కాలం చెల్లింది. అని అనుకొంటున్న ఈ కాలంలో - పద్యం ఇంకా నిలిచింది - అని పద్యంయొక్క ఉనికిని, మనుగడను దర్శింపజేసిన కొల్లప్పకవిగారి మనసు నిజంగా కందంలోచెక్కిన అందం.

చివరగా ఒకమాట . “కందం వ్రాసినవాడే కవి” అనే మాట నిజమైతే శ్రీ కొల్లప్పగారు కవిగారే. గురుకృపాకటాక్షలబ్ధసిద్ధకవి అయినట్టి శ్రీ సిద్ధేశ్వరంకొల్లప్పకవిగారికి రసజ్ఞుల ఆమోదం లభించాలని మనసూ కోరుకుంటున్నాను.

ఇది శ్రీ కొల్లప్పగారిని గురించి ‘నా మనసు’ చెప్పింది.

ఇట్లు

విద్యాన్ వేంకరాజుకాల్వ వీరభద్రాచార్యులు

అవధానికేసరి-శుక్రబ్రహ్మ-ఆశుకవి

గుంతకల్లు,

12-3-2000.

ప్రధానాంధ్రపండితులు

జిల్లాపరిపత్ ఉన్నత పాఠశాల

వజ్రకరూరు, అనంతపురం జిల్లా.

ఒక మంచిమోట

మానవుడు దేవుడుగా మారుటకు మానవత్వపు మనుగడకు జీవన్ముక్తి నొందుటకు ఈక్రింది సద్గుణములు ప్రతివ్యక్తి ఆలవఱుచుకొన్నచో ప్రపంచములో హింసాప్రవృత్తులకు, యుద్ధములకు తావుండదు, ప్రపంచ శాంతి నెలకొంటుంది. కుల, మత, వర్గ, వర్ణ, ప్రాంతీయ భేదభావములు లేక అందరు సోదరులుగా మెలగుటకు అవకాశమేర్పడుతుంది.

శ్లో॥ అభయం సత్త్వసంశుద్ధిరానయోగవ్యవస్థితః

దానం దమశ్చయజ్ఞశ్చ స్వాధ్యాయస్తవ ఆర్జవమ్.

శ్లో॥ అహింసా సత్త్వమక్రోధస్త్రిగశ్చాంతిరప్తేతునమ్

దయా భూతేవ్యలోలత్వం మార్దవం హిరచాపటమ్.

శ్లో॥ తేజః క్షమా ధృతిశ్శౌచమద్రోహో నాతిమానితా

భవంతి సంపదం దైవీమజ్జాతస్య భారత!

(భగవద్గీత 16వ అధ్యాయము 1, 2, 3 శ్లోకములు)

అనగా భయము లేకుండుట, అంతఃకరణశుద్ధి కలిగియుండుట, జ్ఞానయోగమందుండుట, దానముచేయుట, బయటి ఇంద్రియముల నిగ్రహించుట, జ్ఞానయజ్ఞముచేయుట, సద్గ్రంథ పఠనముజేయుట, తపమాచరించుట, కపటము లేకుండుట, హింసచేయకుండుట, సత్త్వము పలుకుట కోపము లేకుండుట, త్యాగబుద్ధి కలిగియుండుట, శాంతిగానుండుట, చాడీలు చెప్పకుండుట, ప్రాణులయందు దయగలిగియుండుట, విషయలోలత్వము లేకుండుట, నీతిమానినపని చేయుటయందు సిగ్గుగలిగియుండుట, చంచలస్వభావము లేకుండుట, బ్రహ్మతేజస్సు కలిగియుండుట, కష్టములోర్చుకొనుట, ధైర్యముకలిగియుండుట, లోపల బయట శుచిగాయుండుట, ద్రోహచింతనము లేకుండుట, తాను గౌరవించబడవలెననుభావము లేకుండుట అను ఈ 26 దైవీగుణములు కలుగవలయునన్న మన మనస్సును మనము ఆదుపులోనుంచవలయును. మనస్సును ఆదుపులో నుంచవలెనన్న జ్ఞాననేత్రము విప్పారవలయును. జ్ఞాననేత్రము విప్పారవలెనన్న గురుమంత్రము కావలెను. గురుమంత్రము కావలెనన్న సద్గురువుచేత చేరి చతుర్విధశుశ్రూషలు చేయవలెను. గురుమంత్రోపదేశముచేత ఆజ్ఞానతిమిరము తొలగును. జ్ఞానజ్యోతిషలుగును. మానవుని భ్రాంతులన్నియు ఉడుగును 'నహి జ్ఞానేన సద్యశమ్' జ్ఞానమునకు సమానమైనదేదియులేదు. "జ్ఞానేన పరిసమాప్యతే" జ్ఞానము పొందిన తరువాత ఈ ప్రపంచములో ఇంక తెలిసికొనవలసిన విషయముండదు. జ్ఞానముచేత అంతయు పరిసమాప్తమౌతుంది. జ్ఞానము పలన జీవన్ముక్తి దొరకుతుంది దానివలన శాశ్వతబ్రహ్మసందర్శనము లభిస్తుంది ఇదియే మానవ జీవితలక్ష్యము కావలెను.

రచయిత

స్మృతింజలి

కం॥ ధర గురువులైదుగురు గల
రరయంగా తల్లితండ్రులధ్యాపకుడున్,
వెరపణచునతడు. శత్రువు
బెరిగించెడునతడు వీరినెద భజయింతున్.

కం॥ సాకమ్మయు సిద్ధప్పయు
నాకుంజననీజనకులు నయగుణచరితులే
నే కృతినీచ్చితి తండ్రీకి
తేకువ మును డి సరస్వతీ శతకంబున్.

అంకితము

కం॥ తొమ్మిది నెలలున్ తన జర
రమ్మున భరియించి నన్ను ప్రాణమునకు ప్రా
ణమ్ముగ కనిపెంచిన మా
అమ్మకు "మనసా శతకము" అంకితమిత్తున్.

తల్లి నిర్వాణము : 17-6-1999

రచయిత

తండ్రీ నిర్వాణము : 17-3-1978

సిద్ధేశ్వరం కొల్లప్ప.

“రాధాస్వామి దయాళోక్తి దయా రాధాస్వామి సహాయం”

మనసా శతకము

లేక

మానసి నిరీవరము

కం॥ రాధాస్వామీ! సద్గురు
బోధామృతమును గ్రహించి భూసౌఖ్యములన్
సాధనచే విడనాడిన
సాధింపగవచ్చు ముక్త సత్వము మనసా.

1

భూసౌఖ్యము = భూమిపై సుఖము.

కం॥ సద్గురువు ప్రేమనాథుడు
మద్గురుడై బోధనొసగె మాయ తొలంగన్
గద్గద కంఠనుత్థితి
సద్గతిని బొందెదను చూడు చపలపు మనసా.

2

మద్గురుడు = నాయొక్కగురువు; గద్గదకంఠము = డగ్గుతికతోకూడిన
కంఠధ్వని; నుతి = పొగడిక; చపలము = కదలిక.

కం॥ సంస్సంగత్వమసంగము
సత్సంగమే సద్గురువరసాంగత్వమహి
వాత్సల్యమునకు హేతువు
కుత్సితమును వీడవమ్మ కుటిలపు మనసా.

3

సత్సంగత్వము = మంచివారితోకలియుట; అసంగము = కూడకుం
డుట; వాత్సల్యము = పుత్రాదులయందుగలస్నేహము; హేతువు =
కారణము; కుత్సితము = నిక్కప్తము, కీడువడినది; కుటిలము =
వంకరబుద్ధి;

కం॥ సావనసింగు మహారా

జావల నత్ సోమసాధులమృతమయుల న

త్వావన మూర్తి కబీరుల

నీవు తరింపగ స్మరింపుమెప్పుడు మనసా.

4

సత్వావనమూర్తి = మంచి పవిత్రరూపము; తరించుట = దాటుట

కం॥ గీతాచార్యుని కృష్ణుని

జ్యోతిర్మయుడు గురునానకున్నతునెదలో

ప్రీతులసీ దాసు కవిని

స్వాతిశయము వీడి తలచు శ్రద్ధగ మనసా.

5

స్వాతిశయము = సొంత ఆధిక్యము;

కం॥ చేరితివి నిర్మలాత్మల

కోరికతో బ్రహ్మలోక గోళమునందున్

స్వాల యొనర్తువు భూస్థలి

కోరికలన్నిటిని నింపి కూల్చగ మనసా.

6

గోళము = మండలము;

కం॥ నీవే దయ్యము భూతము

నీవే శాకినియు డానికియు ప్రేతాత్మా

నీవే మాయామోహము

నీవే జ్ఞానధనచోరిణివి ధర మనసా.

7

ప్రేతాత్మా = నరకమునందుండు జంతువుయొక్క ఆత్మ; చోరిణి = దొంగది; ధర = భూమి;

కం॥ సంకల్ప వికల్పములవి

వంకరబింకరగ పుట్టవా? నీవలనన్

బంకముగ వాని తుడుపవె?

పాంకమ్మగు బుద్ధి చెఱుప బూనిన మనసా.

8

సంకల్పము = మనోవ్యాపారము; వికల్పము = భ్రాంతి, మాటుదల;

బంకము = బగువు, గర్వము; పాంకము = పొందిక.

కం॥ నీవంతరింబ్రియములకు
భావింపగ నేత్రివగుచు బంధింతువు గా
దా! వానిని, నవియును నీ
తావెఱుగక పొందుచుండు తాపము మనసా.

9

అంతరింబ్రియములు నాలుగు 1) మనస్సు 2) బుద్ధి, 3) చిత్తము
4) అహంకారము; నేత్రి= నాయకురాలు; తావు= చోటు; తాపము
= బాధ; తాపత్రయము 1) ఆధ్యాత్మికతాపము 2) ఆధిభౌతిక
తాపము 3) ఆధిదైవికతాపము.

కం॥ క్షణమొక్క చోట నిలబడ
కణువణువున తిరిగి వచ్చియలయుదువేలా?
త్యణమును పణమును గోరిన
గుణవతి యని యనరు బుధులు క్రూరపు మనసా.

10

అణవు= అల్పము; అలయుట= శ్రమపడుట; త్యణము= గడ్డి;
పణము= ధనము; బుధులు= విద్వాంసులు; క్రూరము= నొప్పించు
నది.

కం॥ ధర్మార్థ కామ కృత్యము
నిర్మలముగ నాచరింప నీవును మాకున్
కూర్మిం దోడ్పడుచో ని
పృర్మ విధానమున ముక్తికలుగును మనసా.

11

పురుషార్థములు నాలుగు 1) ధర్మము 2) అర్థము 3) కామము
4) మోక్షము; నిపృర్మ= పని చేయకుండుట.

కం॥ నీవుండిననె ప్రపంచము
నీవున్న కళత్ర పుత్రనిచయము కలుగున్
నీవున్ననె సుఖదుఃఖము
లేవైనను పాడముముచుండునెప్పడు మనసా.

12

ప్రపంచము= పృథ్వి. అప్స. తేజస్సు, వాయువు, ఆకాశములతో
కూడినది; కళత్రము= భార్య; పుత్రనిచయము= కొడుకుల సమూ
హము; పాడముట= పుట్టుట.

కం॥ హద్దెరుగని యనురాగము

సుద్దులు ముద్దులు ధ్రువంబె సురతము స్థిరమే

“యద్ద్యశ్యం తన్నశ్యం”

బొద్దికతో దీనినరసి యుండుము మనసా.

13

అనురాగము = అతిరక్తి; ధ్రువము = నిశ్చయము; సురతము = స్త్రీ
పురుషుల కలయిక; యద్ద్యశ్యం తన్నశ్యం = కంటికి కనబడునది
నశించును; బొద్దిక = అనుకూలము.

కం॥ మనసిజుడు నీ కుమారుడు

మనుజుల నిరతము మథించి మరులు గొలిపి తా

ననలము పలె వేధించును

తనయుని చేష్టలడగించి తనరుము మనసా.

14

మనసిజుడు = మన్మథుడు; నిరతము = ఎల్లప్పుడు; మథించి = మథ
నపరచి; మరులు = మోహము; అనలము = అగ్ని; వేధించుట =
బాధించుట; తనయుడు = కొడుకు; చేష్ట = వ్యాపారము; తనరుట
ప్రకాశించుట.

కం॥ సత్త్వరజస్తమములు ని

త్వత్త్వము దాలుచుటసాధ్యమరయగ ధరణిన్

తత్త్వంబు బోధపడ చప

లత్త్వము మటుమాయమగును లాలస మనసా.

15

గుణములు చూడు 1) సత్త్వగుణము 2) రజోగుణము 3) తమో
గుణము: సత్త్వత్త్వము = శాశ్వతము; తత్త్వము = ఆపరమాత్మయే
నీవు; లాలస = అభికేచ్ఛ.

కం॥ తంటాలమాలితనమున

కొంటెపనులు కొల్లులుగ ప్రకోపింపగా

తుంటలుగ జేసివేతువు

వెంటాడుచు సద్వివేకవిజ్ఞుల మనసా.

16

ప్రకోపించు = ముమ్మరించు; సత్ + వివేకము = మంచితెలివి;
విజ్ఞులు = సేర్పరులు.

కం॥ నీవే చేతనమగుదువు
భావింపగ చూపులోను, వాసన రుచులం,
దానినికిడి, తాకుడులో
నీవుండక కదలలేవు నిజమిది మనసా. 17.

చేతనము = ప్రాణము; వినికిడి = వినునట్టినది; తాకుడు = స్పర్శ;

కం॥ నుడివిరి మును పట్టుకొనిన
పిడికిలి నిండయని విడువ పెనుగృహమెల్లన్
వడి వ్యాపించు నటంచును
నుడి గుండము వోలె జనుల చుట్టకు మనసా. 18.

నుడివిరి = చెప్పిరి; పెనుగృహము = పెద్దయిల్లు; వడి = వేగము;
నుడిగుండము = జలావర్తకుండము;

కం॥ సతివతి గూడిన సుతతతి
యతులితముగనిష్ఠసిద్ధి యబ్బసలితిన్
మతిమంతురాలవై స
ద్గతి బొందగనాత్మతోడ కలియుము మనసా. 19.

సతివతులు = ఆలుమగలు; సుతతతి = సంతతినిచయము;
అతులితము = సరిలేనిది; ఇష్టసిద్ధి = కోరినది నెరవేరుట;
సద్గతి = మోక్షము

కం॥ భర్తను తృణీకరించిన
ధూర్తస్త్రీ పరగృహముల దూరిన భంగిన్
వర్తించకుమాత్మకు వశ
వర్తనివై ముక్తి పథము పట్టుము మనసా. 20.

తృణీకరించు = తిరస్కరించు; ధూర్తస్త్రీ = మోసగత్తెయగు ఆడుది;
పరగృహము = వేరేయిల్లు; భంగి = విధము; వర్తించకు = నడువకు;
వశవర్తి = లోబడినడచునది; పథము = దారి.

కం॥ నీవరయ వాయు భూతం

బేవిధమున స్థిరత నీకు నేర్పడ గలదో?

దేవుడు కనబడవలెనన

చావంగ వలయు నీవు సత్వము మనసా.

21.

అరయగ = విచారించగ; వాయుభూతము = పంచభూతములలో
గాలి తత్వము.

కం॥ సస్యమృతక మానునె?

దస్యలకు సుజనులకు మృతి తప్పగలదె? "జా

తస్య మరణం ధ్రువ" మ్మగు

నస్యోతంబులు యమునికి నరులో మనసా.

22

సస్యము = పైరు; దస్యలు = దొంగలు లేక శత్రువులు; సుజనులు =
మంచివారు; మృతి = చావు; జాతస్య = పుట్టినవానికి; మరణం =
చావు; ధ్రువమ్ = నిశ్చయము; నస్యోతములు = ముక్కుతాడు
కుట్టిన యెద్దులు;

కం॥ మత్కుణము మంచమందు చ

లత్కార్కము వీడి పగలు లలిదాగు విధిన్

సత్కాలక్షేపమునన్

తత్కిమ్మనకుండ లోన దాగవె మనసా.

23.

మత్కుణము = నల్ల; చలత్కార్కము = సంచరించుపని; లలి =
క్రమము; సత్కాలక్షేపము = మంచికొరకు సమయము వెచ్చించుట
తత్కిమ్ = అదివిడి;

కం॥ ఏకాగ్రతతో ధ్యానము

జోకగ జేయంగబోవ జూదరివోలెన్

కాక కలిగింతువాత్మకు

నీకెక్కడి నీతి గలదు నీచవు మనసా.

24.

ఏకాగ్రత = ఒకదానిపై ధ్యానముంచుట; జోక = బాగు; కాక =
తాపము;

కం॥ తిమ్మిని బమ్మిని జేతువు
 తిమ్మన్నను కొమ్మజేసి తెగమురియుదునే
 ఎమ్మెలు జేయుచునెన్నో
 నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు నిలుతువె మనసా. 25.

తిమ్మన్న = కోతి; కొమ్మ = ఆడుది; తెగమురియు = నిండుగా
 గర్జించు; ఎమ్మెలు = అధిక ప్రసంగములు.

కం॥ అరయగ ప్రసూతి పితృవన
 పురాణవైరాగ్యములన పొందుగ మూడొ
 ఇరవుగ నిజవైరాగ్యము
 మరునతి గురుబోధలేక మాంద్యపు మనసా. 26.

తత్కాలవైరాగ్యములు మూడు 1. పురాణవైరాగ్యము 2. ప్రసూతి
 వైరాగ్యము 3. శ్మశానవైరాగ్యము; ఇరవుగ = స్థిరముగ; అమరు =
 సిద్ధించు; మాంద్యము = ఆలస్యము; పితృవనము = శ్మశానము.

కం॥ చలన రహితమౌ రాళ్ళను
 కొలిచిన మోక్షము లభింప కొండనె కొలుతున్
 ఇలనని కబీరు నుడువడె
 ఫలితము లేనట్టిపూజ భ్రష్టమె మనసా 27.

చలనరహితము = కదలిక లేకుండుట; ఇల = భూమి; భ్రష్టము =
 జారవిడుచుట.

కం॥ మానస పూజయె శ్రేష్ఠము
 ధ్యానము పై దానికంటె ధరనుత్తమమౌ
 తాననము కంటె గృహమే
 జ్ఞానము బొందంగ తగిన స్థలమో మనసా. 28.

ధర = భూమి; ఉత్తమము = శ్రేష్ఠమైనది; తాననము = అడవి; ధ్యాన
 ము = చాంచల్యము లేక భగవంతుని మనసున తలంచుట.

కం॥ పాపము పుణ్యము జన్మకు
శాపముగా పరిణమించు సత్యంబిదియే
విపగు కర్మారణ్యము
బ్రాపగు జ్ఞానాగ్ని గాల్చి వరలుము మనసా 29.

పరిణమించు = మారు, విపగు = అధిక్యమైన; కర్మ + అరణ్యము =
కర్మ అనెడు అడవి; ప్రాపు = ఆశ్రయము; జ్ఞానాగ్ని = ఎటుక అను
అగ్ని.

కం॥ పరమాత్మకు జీవాత్మకు
తెరయడ్డము నిలిచియుండె తెంచగరాదే
అరయగ మాయయె యా తెర
మరుగున పడవేయునదియె మనుజుని మనసా. 30.
తెర = పరదా-

కం॥ అకలంకముక్తి, ధర స
ప్త కోటి మంత్రాలు చదువ ప్రాప్తించునొకో
సకలము తనలో నుండగ
నికనెందుల "కోసమాలు" హేయపు మనసా. 31.

అకలంకము = కళంకము లేనిది; సప్తకోటి = ఏడుకోట్లు; ప్రాప్తించు
= పొందు; హేయము = విడువదగినది.

కం॥ అరిషడ్వర్గములోనతి
దురాత్మకులు కామమొకటి తోరపు క్రోధం
బరయగనొక్కటి యవి యమ
పురమునకున్ సొగసంపు మూర్ఖపు మనసా. 32.

అరిషడ్వర్గము 1. కామము 2. క్రోధము, 3. లోభము, 4. మోహ
ము, 5. మదము, 6. మత్సరము, తోరము = బలిష్ఠము.

కం॥ తమకమున జిహ్వా చాప

ల్యముతోడ పదార్థతతులనన్నిటి నడుగున్

సమమైన గుహ్య చాప

ల్యము భోగేచ్ఛలకు దార్చునజ్ఞుని మనసా.

33.

తమకము = మోహము; జిహ్వా = నాలుక; చాపల్యము = చాంచల్యము;

పదార్థతతి = పద్రసోపేతమైన పంచభక్తముల సమూహము;

గుహ్యము = స్త్రీ పురుషుల గుఱి (యోని లేక శిశ్నము); భోగ +

ఇచ్ఛ = సంభోగపుకోర్కె; తార్చు = కదియించు లేక దగ్గరజేర్చు;

అజ్ఞుడు = తెలివిలేనివాడు.

కం॥ దేహము తానను భ్రాంతిని

మోహవేశమున బెంచి ముంచెదవాత్మన్

దేహిని దుర్గతి పట్టగ

కాహళమూడెదబిదేల కసియో మనసా.

34.

భ్రాంతి = తేనిది ఉన్నట్లుభ్రమించు; దేహి = జీవుడు; కాహళము =

వాద్యవిశేషము; కసి = కోపము, దురద.

కం॥ సప్తవ్యసనముల మునిగి

లిప్త సమయమైన దైవలీలలు స్మృతికిం

దృష్టిగ రానీయవు గద!

లుప్తము నీబ్రతుకు చూడ లొంగవె మనసా.

35.

సప్తవ్యసనములు 1. వెలది, 2. జూదము, 3. మద్యపానము, 4.

వేట, 5. కలిసపు మాటలాడుట, 6. దండము, 7 నిద్రప్రయోజన

ముగా ధనము ఖర్చుపెట్టుట, లిప్త = క్షణము 0.4 సెకెండ్లకాలము;

స్మృతి = తలపు, బుద్ధి; లుప్తము = లోపించినది; తృప్తి = తనవి.

కం॥ వాసి శ్రవణ, మనన, నిది

ధ్యానసములనవరతము ప్రయాసముపడి య

భ్యాసము నలుపుచు నుండిన

దోసములన్నియును తొలగు దోడ్తో మనసా.

36.

వాసి = పరిమితి, శ్రవణము, మననము, నిదిధ్యానసములను జ్ఞాన

మార్గములో ప్రయాణించువారికి తొలిమెట్లు; అనవరతము = ఎల్లప్పు

డు; ప్రయాసము = కష్టము; దోడ్తో = వెంటడిని.

కం॥ మనుజుడు నిద్రాహారము

లను. భయ. మైదునములనెడు లాలసవార్తి

న్ననయము మునుగుచు దేలుచు

కనబోదాత్మప్రకాశగగనము మనసా.

37.

మైదునము = భార్యభర్తల కలయిక; లాలసవార్తి = అధికేచ్ఛయను
సముద్రము; అనయము = ఎల్లప్పుడు; గగనము = ఆకాశము;

కం॥ చోరాశ్వమీషణశ్రయ

మారయ తద్యంధమందు నాత్మయణంగెన్

దారేషణ పుత్రేషణ

క్రూర ధనేషణ మథించు కుమతుల మనసా.

38.

చోరాశ్వము = దొంగతనమందు సమృద్ధిము; ఈషణము = త్వరపె
ట్టనది; శ్రయము = మూడు; బంధము = కట్టుబడుట; మథించు =
త్రచ్చు (చిలుకు); కుమతులు = చెడుబుద్ధి గలవారు.

కం॥ కులుకెద గద జాగ్రదవ

స్థిలోన మరులుగొలుపుదువు స్వప్నావస్థన్

చలనమది సుషుప్తిదశ

దశమగు శూన్యంబు నీకు తక్కుల మనసా.

39.

జాగ్రదవస్థ = మేలుకొనియుండు అవస్థ; స్వప్నము = కల; చలనము
= కదలిక; సుషుప్తి = కలలులేని గాఢనిద్ర; దశము = అధికము;
శూన్యము = సున్న; తగవరి = తగినదైయుండెడిది.

కం॥ గురువు చెప్పిన వాక్యము

మటుగున పడవేసి బయట మసలుదువెపుడున్

పరకాంత పరధనంబుల

మరగుదువలె సంగనాచి మాయల మనసా.

40.

మరగుట = ఆశపడుట; సంగనాచి = చిట్టతనము కలిగియు బయటి
కి విమియు తెలియనిదానివలె నుండుట.

కం॥ అండము పిండము మరి బ్ర

హ్మండము సైతము నశించునవీ బుద్బుదములే

కుండలినీ శక్తివృథా

మొండిగనిపియెల్ల నమ్మి మురియకు మనసా.

41.

అండము = గ్రుడ్డు; పిండము = గర్భము; బ్రహ్మండము = బ్రహ్మని
ర్మితమైన లోకము; బుద్బుదము = నీటిబుగ్గ; కుండలినీశక్తి = ప్రాణా
యామము చేయుటవలన మేల్కొనుపాము ఆకారములో గల మహి
మలు కలిగించు శక్తి; మురియకు = గర్వింపకు.

కం॥ నియతగురునామజపమున

భయమంతయొ తొలగునభుము పరుగులు బెట్టున్

రయమున యెఱుంగును "మనో"

మయంజగత్త"ని వివేకి మనుజుడు మనసా.

42.

నియతము = నిత్యమైనది; జపము = మంత్రావృత్తి; అభుము = పాప
ము; రయము = వేగము; మనోమయం జగత్త = మనస్సుతో కూడి
నదే జగత్తు; వివేకి = బుద్ధిమంతుడు;

కం॥ మైనముతోనే రూపము

నైన వినిర్మించవచ్చునట్లే నిన్నున్

జ్ఞానముతోనాత్మముఖము

గా నయమున బ్రివృవచ్చు గారడి మనసా.

43.

మైనము = సిక్థకము; గారడి = పాములవాడు.

కం॥ "నా కులమెక్కువ" "నా మత

మే కడుగాప్పది" యటంచు మేడ్పడబోకే!

ఏకులమతదేహమయిన

నా కాశ్యపి గర్భమందునణగదెమనసా.

44.

మేడ్పడు = అజ్ఞతబొందు; కాశ్యపి = భూమి;

కం॥ అష్టేశ్వర్యములజ్ఞున

కాష్ఠంబును కాల్పునగ్నికైవడి భువి క

ష్టాష్టకము గాల్చు చెదరని

శిష్టజనావళి ముక్తి చిక్కును మనసా.

45.

అష్టేశ్వర్యములు 54 వ పద్యపు టీకలో చూడవలెను.

కాష్ఠము = కట్టి; కైవడి = విధము; కష్టాష్టకము = ఎనిమిది విధముల కష్టములు. వానినే అష్టకష్టములందురు 1) దేశాంతరగమనము 2) భార్యావియోగము, 3) ఆపత్కాలమందు బంధుదర్శనము. 4) ఉచ్చిష్టభక్షణము, 5) శత్రుస్నేహము. 6) పరాన్నప్రతీక్షణము. 7) భంగము 8) దారిద్ర్యము; శిష్టులు = మంచివారు; ఆవళి = పంక్తి

కం॥ దినమునకిరువదియొక వే

లు నాటువందలగు శ్వాసలు విన్నప్తమగున్

మనుజుని యాయువునందున

కనజాలపు మాయకప్పగా నిను మనసా.

46.

శ్వాస = ఊపిరి.

కం॥ కాలవసులజుడు విష్ణువు

బాలేందుధరుడు కూడ భ్రాంతి తొలంగన్

వాలాయంబును నిర్గుణ

శీలు, నిరాకారునెద భజంపరె? మనసా.

47.

అజుడు = బ్రహ్మ; బాలేందుధరుడు = పరమేశ్వరుడు; భ్రాంతి = లేనిది ఉన్నట్లు తలచుట; వాలాయము = ఎల్లప్పుడు; నిర్గుణశీలుడు = సత్త్వరజస్తమోగుణములు లేని పరమాత్ముడు; నిరాకారుడు = ఆకారములేనివాడు;

కం॥ ఎనుబది నాలుగు లక్షల

తనుయోనుల బుట్టి చచ్చి తాపంబున నీ

మనుజ శరీరము నొందితి

వణకువతో గురుని గొల్వనరుగవె మనసా.

48.

తనువు = శరీరము; యోని = ఆడుగుటి.

కం॥ సల్లోకము, సన్నామము

ముల్లోకములందు శ్రేష్ఠములును, స్థిరంబులే

కల్లయు కపటము నెఱుగని

యుల్లంబులు వీని పడయనోపును మనసా.

49.

సత్ + లోకము = సత్యలోకము, పైకుంతము, కైలాసమున కంటి పై

నుండునది; సత్ + నామము = సత్యమైన, శాశ్వతమైన నామము;

రాధాస్వామి సిద్ధాంతము ప్రకారము అదే గురుమంత్రము; మూడు

+ లోకములు = సర్గ, మర్త్య, పాతాళములు; కల్ల = అబద్ధము; కపట

ము = మోసము; ఉల్లము = మనస్సు.

కం॥ వేదములు నాల్గు జరివిన

నాదట శాస్త్రంబులాఱు నరసిన ధరన

ష్ఠాదశ పురాణపఠనము

వాదనకై జేయ ముక్తివచ్చునె? మనసా.

50.

నాలుగు వేదములు: 1. ఋగ్వేదము, 2. యజుర్వేదము, 3. సామ

వేదము, 4. అధర్వణ వేదము; ఆరుశాస్త్రములు: 1. తర్కము, 2.

వ్యాకరణము, 3. ధర్మము, 4. మీ మాంస. 5. వైద్యము, 6. జ్యోతి

తిషము; అష్టాదశపురాణములు: 1. బ్రహ్మము, 2. పార్వము, 3.

వైష్ణవము, 4. శైవము, 5. భాగవతము, 6. నారదీయము, 7. మా

ర్కండేయము, 8. ఆగ్నేయము, 9. భవిష్యత్తు, 10. బహుకైవర్తము

11. తైంగము, 12. వారాహము, 13. స్కాందము, 14. వామన

ము, 15. కౌర్మము, 16. మాత్స్యము, 17. గారుడము, 18. బ్ర

హ్మండము.

కం॥ మమకారాహంకారము

లిముడ్చు కొన్నట్టి దేహమెన్నటికైనన్

విమలాంతర్జ్యోతిని కన

దు మాయ కప్పిన కతమున దుష్టపు మనసా.

51.

మమకారము = 'నాది' అనుభావము, అహంకారము = 'నేను' అను

భావము; విమలము = కల్మషము లేనిది; అంతర్జ్యోతి = లోపలివెలుగు

కతమున = కారణమున.

కం॥ పరకాంతలనాశింపక

నిరతము నద్గురుని దలచు నిష్ఠాపరునిన్

ధరలో దుర్బలుడందురు

దురాత్ములొర్వంగ లేక దోపరి మనసా.

52.

నిష్ఠాపరుడు = ధర్మాదులయందు శ్రద్ధకలవాడు; దోపరి = దొంగ;

కం॥ ప్రతికార్యము శంకింతువు

హితాహితంబుల దలంపకెందుకు చెవుమా?

మతిమంతులైన జెడుదురు

గతినీవని నమ్ముకొన్న కవటపు మనసా.

53.

శంకించు = అనుమానించు; హితము = మేలు; అహితము = కీడు.

కం॥ అణిమాది సిద్ధులెల్లన

గణితముగా వచ్చెనేని గర్వము హెచ్చున్

తృణము కొఱకు నిర్వాణము

పణమొడ్డినయట్లుగాదె? స్వార్థపు మనసా.

54.

అష్టసిద్ధులు: 1. అణిమ, 2. మహిమ, 3. గరిమ, 4. లభిమ, 5. ప్రాప్తి, 6. ప్రాకామ్యము 7. ఈశత్వము, 8. వశిత్వము, వీనిని అష్టేశ్వర్యములనియు అందురు. తృణము = గడ్డి; నిర్వాణము = మోక్షము; పణము = పందెము.

కం॥ చూడవ నేత్రముతో లో

జాడను పరికింపవలయు జాగ్రదవస్థన్

వీడని భక్తిన్ కరములు

జోడించుము గురువునెదుట జోకన్ మనసా.

55.

కరము = చేయి; జోక = బాగు.

కం॥ గురుదేవులకంటినధికు

లరయ చతుర్దశ భువనములందెవ్వారుం

డరని తెలియదా? తెలిసియు

మరుగయ్యెదవేల? గురుని మరచుచు మనసా.

56.

చతుర్దశభువనములు: 1) భూలోకము, 2) భువర్లోకము, 3) సువ

ర్లోకము, 4) మహర్లోకము, 5) జనలోకము, 6) తపోలోకము, 7)

సత్యలోకములు, [ఈ యేడు ఊర్ధ్వలోకములు] 8) అతలము, 9)

వితలము, 10) సుతలము, 11) రసాతలము, 12) మహాతలము,

13) తలాతలము, 14) పాతాళము [ఈ యేడును అధోలోకములు]

కం॥ అష్టాంగయోగములనతి

కష్టముతో జేయనేల? కఠినములవి యీ

స్వప్తికి మూలము శబ్దము

చేష్టలుడిగి దానియందు చేరుము మనసా.

57.

అష్టాంగయోగములు: 1) యమము, 2) నియమము, 3) ఆసనము,

4) ప్రాణాయామము, 5) ప్రత్యాహారము, 6) ధ్యానము, 7) ధారణ

8) సమాధి. శబ్దము = ధ్వని; చేష్ట = వ్యాపారము.

కం॥ భూమధ్య దృష్టి నిల్పుము

కామ ములన్నియు త్యజించ కాంతువు జ్యోతిన్

ఏమేమో వీక్షింతువు

సామముతోనాత్మజేరి సాగుము మనసా.

58.

భూమధ్యము = రెండుకనుబొమల మధ్యభాగము; కామము = కోరి

క; వీక్షించు = చూచు; సామము = మంచిమాట.

కం॥ దేవునికి ప్రియులు ద్వేషులు,

నేవేళలనుండరెచటనెల్లరు నములే

కావడాకో పరమాత్ముడు

నీవు సతంబును స్మరింప నిక్కము మనసా.

59.

కావడాకో = కాపాడును గదా; సతము = ఎల్లప్పుడు; స్మరించు = త

లచు; నిక్కము = నిజము.

కం॥ తనువును నిన్నును ధనమును
జననమరణరహితమైన జ్ఞానము బొందన్
వినయభయభక్తులన్ గురు
వునకర్పించి ముదమింక పొందుము మనసా. 60.

తనువు = శరీరము; రహితము = లేకుండ; ముదము = సంతోషము.

కం॥ ఈగలు గాయము కోరును
భోగేచ్ఛన్ నృపులు ధనము భువిగోరుదురే
ఓగులు కలహము మెత్తురు
యోగులు కోరెదరు శాంతినోరిమి మనసా. 61.

నృపులు = రాజులు; ఓగులు = మూర్ఖులు; కలహము = కొట్లాట; ఓరిమి = ఓర్పు

కం॥ భోగములెనిమిది వస్త్రము
నా గృహమును, శయ్య, వనిత, యాభరణము, పూ
లా, గంధము, తాంబూలము
నే గతి గన నశ్వరములు హీనపు మనసా. 62.

శయ్య = పరుపు; వనిత = స్త్రీ; కన = చూడ; నశ్వరము = అశాశ్వతము.

కం॥ కాంత, కుసుంభము విమలై
కాంతధ్యానంబు నిష్ఠ ఘనుడగు యతికిన్
సాంతము కాకూడదతని
హంతకునిగ జేయజూచునవి కన మనసా. 63.

కాంత = స్త్రీ లేక భార్య; కుసుంభము = బంగారు; వికాంతము = ఒంటరిగానుండుట; యతి = సన్యాసి; హంతకుడు = చంపువాడు.

కం॥ “గు” యనగ తమమజ్ఞానము

“రు” యన ప్రభాజ్ఞానములగు రోచిష్టు గురున్

రయమున వెదకి కనుగొనుము

నయముగ జ్ఞానంబుబొంద నలగక మనసా

64.

తమము = చీకటి; ప్రభ = వెలుగు, కాంతి; రోచిష్టువు = ప్రకాశించువాడు; రయము = వేగము; నయము = మృదుత్వము; నలగక = పీడింపక, శ్రమపడక.

కం॥ చాలును జహ్నోపస్థల

లాలించెడు కార్యమింక లాలనయేలా ?

బాలికచేష్టలు విడిచిన

కాలుని పాశంబు బడదు కాంచవె మనసా !

65.

జహ్న = నాలుక; ఉపస్థ = స్త్రీ పురుషుల రహస్యావయవములు; బాలికచేష్ట = పిల్లచేష్టలు; కాలుడు = యముడు; పాశము = త్రాడు కాంచు = చూచు.

కం॥ మద్యము త్రాగిన కోతికి

సద్యము తేల్గుటగా పిశాచము పట్టన్

చోద్యముగ సంచలించదె ?

ఆద్యంతంబట్టిదానవగుదువు మనసా !

66.

సద్యము = అప్పుడు; చోద్యము = ఆశ్చర్యము; సంచలించు = ఎక్కువగా తిరుగు; ఆద్యము = మొదటిది; అంతము = కడపట

కం॥ ప్రారబ్ధము సంచితమున్

వారని యాగామి కర్మవర్గపుటదవిన్

భీరగురూత్తము జేరిన

సారజ్ఞానాగ్ని గాల్పజనుగద మనసా !

67.

ప్రారబ్ధము = ప్రస్తుతజన్మపు తనువుతో అనుభవించు కర్మము లేక శరీరమునెత్తించెడు కర్మవిశేషము; సంచితము = ఇంతకు మునుపు జన్మములందు కూడబెట్టిన కర్మ; ఆగామి = రాగల జన్మములందు ప్రోగగు కర్మ; భీరుడు = విద్వాంసుడు; సారజ్ఞానము = శ్రేష్ఠమైన ఎఱుక

కం॥ శ్రికరణ శుద్ధిగ సద్గురు
 సకలేశ్వరు గొలుతువేని సద్గతి దొరకున్
 వికలత బయటందిరుగ న
 రకమె శరణ్యంబు నీకు రంగుల మనసా ! 68.

శ్రికరణములు:- 1) మనస్సు. 2) వాక్కు. 3) కర్మము. [వని]
 వికలత = విచ్ఛేదముతో; శరణ్యము = గతి

కం॥ సప్తావరణంబులు ని
 క్షిప్తములగుచును శరీర కేదారములో
 గుప్తముగ కప్పెజ్యోతిసి
 ఆపునివలె సహకరించుమాత్మకు మనసా ! 69.

సప్తావరణములు: 1) దుఃఖము, 2) జన్మము, 3) కర్మము 4) అభి
 మానము, 5) అవివేకము, 6) అజ్ఞానము, 7) మాయ. ఇవి శరీర
 సంబంధమైనవి. ప్రకృతి పరముగా 7 ఆవరణములు 1) పృథివి,
 2) జలము, 3) అగ్ని 4) వాయువు, 5) ఆకాశము, 6) అహంకా
 రము, 7) మహత్తత్త్వము; నిక్షిప్తము = దాగియుండునది; కేదారము
 = వరిమడి; గుప్తము = రహస్యము; ఆపుడు = విశ్వసనీయపురు
 షుడు (మిత్రుడు)

కం॥ కాలకు తాపత్రయ శిఖి
 గూలకు సంసార ఘోర కూపమునందున్
 వ్రాలకు బాహ్యజగత్తున
 కాలునివలె బడకుమీవు కైపున మనసా! 70.

తాపత్రయము:- 1) ఆధ్యాత్మిక తాపము, 2) ఆధిభౌతిక తాపము.
 ఆధిదైవిక తాపము. శిఖి = అగ్ని; కూపము = నుయ్యి; వ్రాలకు =
 వాలకు; బాహ్యజగత్తు = బయటి ప్రపంచము; కైపు = విజృంభణ
 లేక మద్యము త్రాగుటవలన కలుగుమత్తు.

కం॥ సోమరితనము త్యజించుము
 నామామృత పానమందు నడయాడుమిలన్
 కామార్గి బడకు రాధా
 స్వామిచరణసంగమందు సాగుము మనసా ! 71.

త్యజించుము = విడుపుము; చరణము = పాదము; సంగము =
 కూడుట.

కం॥ ఇడ పింగళనాడులు రెం

డెడబాయక ప్రాణవాయువిచ్చి విడువగా

నడుతువు సుషుమ్ననాడిన్

వడి జూడగ సర్వసాక్షి వారక మనసా !

72.

కం॥ నామోపదేశమొసగెను

బాములు భస్మంబు జేయ బంధము తెంచన్

కామాదులెల్ల నెట్టగ

మామక సద్గురు వరుండు మరువకు మనసా !

73.

నామోపదేశము = గురుసంభితమంత్రము; బాములు = దుఃఖములు;

భస్మము = బూడిద; మామక = నాయొక్క.

కం॥ నిను జేరుటచే మరచెను

జననస్థానమును శక్తిసామర్థ్యంబుల్

తన నిజరూపము దెలిసిన

వినదాత్మ భవద్వచనము విహ్వల మనసా !

74.

భవత్ + వచనము = నీమాట; విహ్వలము = భయాదులచేత అవ

యవములు స్వాధీనము తప్పట.

కం॥ అనుభవవేదాంతము న

జ్ఞులకమృతతుల్యమౌను జ్ఞానంబబ్బున్

తనుదా దెలియని వేదాం

తనీష్ట మృగతృష్టగాదె తక్కిలి మనసా !

75

తుల్యము = సమానము; మృగతృష్ట = ఎండమావి.

కం॥ భార్యాపుత్రులు బంధువు

లార్యులు జననీజనకులునాపులు రారే

నిర్యాణవేళ వెంటడి

పర్యాలోచనముసేయ బంధమె మనసా !

76.

నిర్యాణము = చావు; పర్యాలోచనము = చక్కగా ఆలోచించుట.

కం॥ గురుశుశ్రూషలు భువి నా

ల్లరయగ స్థానాంగ భావనాత్మలనంగా

నిరతము తత్సేవాత

త్పరవై దేశికుని గొల్చి తనరుము మనసా !

77.

శుశ్రూష = సేవ; తత్పరత = ఆసక్తి కలిగియుండుట; దేశికుడు =
గురువు; తనరు = ప్రకాశించు;

కం॥ చంచలపు నాభినుండగ

కించి ద్ధృదయమున నున్న కేళిన్ మనవే!

మించి గళమీవు చేరిన

కాంచును జీవుడు కలలు వికారపు మనసా !

78.

చంచలపు = నిలకడలేనిదానవు; నాభి = బొడ్డు; కించిత్ = కొంచెము
కేళి = ప్రియునితోడి విహారమునందలి నాయకయొక్క క్రీడ; మనుట
= ఉండుట; గళము = కంఠము; ఈవు = నీవు.

కం॥ లోపలి సౌందర్యము, ఈ

తాపములను చల్లబరచు దైర్యమొనంగున్

ఏపుగ కనుబొమల నడుమ

రాపడి నిలువగ గురుండు ప్రాపగు మనసా !

79.

సౌందర్యము = చక్కదనము; రాపడి = దృఢపడి;

కం॥ విడుపుమసూయాద్వేషము

లుడుగుము పరనిందనుడుగుమోరిమి లేమిన్

అడుగుల పైబడి వేడిన

కడు దయతోగాచు గురుడు కదియవె మనసా !

80.

అసూయ = గుణములందు దోషమునారోపించుట; ద్వేషము =
శత్రుత్వము; కదియుట = దగ్గరవచ్చుట.

కం॥ మనసే బ్రహ్మయు, విష్ణువు
మనసే పరమేశ్వరుండు మనసే సురలున్
మనసే రాక్షసులరయగ
నని తాత్త్వికవర్షులనుట యరయవె మనసా !

81.

సురలు = దేవతలు; తాత్త్వికవర్షులు = తత్త్వము తెలిసిన శ్రేష్ఠులు
తత్ = అపరమాత్ముడు; త్వం = నీవు.

కం॥ తమి మనసాత్మను కలయు వి
ధము యోగంబగును సాంఖ్యతారకములు పై
నమనస్కములన యోగము
లమరగ మూడంచు జ్ఞానులనిరే మనసా !

82.

తమి = ఆపేక్ష; యోగములు ముఖ్యముగా మూడు 1) సాంఖ్యము
2) తారకము 3) అమనస్కము; యోగము = కలయిక.

కం॥ మంతనమింద్రియములతో
నంతముగావించి నియతినాత్మకు తోడై
అంతర్వ్యతినీ కవి రా
ధాంతముడిగి చేరుము గురుధామము మనసా !

83.

మంతనము = ఆలోచన; నియతి = నియమము; ధామము = చోటు

కం॥ నామస్మరణము, ధ్యానము
కామనముల కాల్పివేసి కైవల్యమిడున్
నామామృతమాధారము
నేమవు ధ్యానంబె గురువు నీకగు మనసా !

84.

కామనము = కోరిక; కైవల్యము = మోక్షము.

కం॥ ధ్వన్యాత్మక మంత్రమే కడు

మాన్యము సంతుమతమునకు మాయను గెలువన్

అన్యోపదేశమంత్రము

లన్య భవాంబుధిని ముంచు నాత్మను మనసా !

85.

ధ్వని + ఆత్మకము = శబ్దముతో కూడినది; కడు = మిక్కిలి;

మాన్యము = మన్నింపదగినది; అన్యోపదేశమంత్రము = ఇతర

మంత్రోపదేశములు; భవాంబుధి = పుట్టుకలకడలి.

కం॥ వర్ణాత్మక మంత్రంబుల

కర్ణంబుల వినినయంత కలిసింకునోతో !

అర్థవ సమాన కర్మలు

నిర్ణయనిర్వాణమబ్బునే? కను మనసా !

86.

వర్ణాత్మకమంత్రము = ఆక్షరములతో కూడిన మంత్రము; కర్ణము

= చెవి; అర్థము = సముద్రము; నిర్వాణము = ముక్తి.

కం॥ వినవలెను "సురత శబ్దము"

కనవలె "నిరతము"ను జ్యోతి కమనీయముగా

చనవలె సత్ లోకమునకు

జనన మరణ భయములెల్ల సమయగ మనసా !

87.

సురత శబ్దము = చెవితో వినెడు అనాహత శబ్దము; నిరతము =

సంతుమత సిద్ధాంతము ప్రకారము మూడవకంటితో జూచుకాంతి;

కమనీయము = మనోహరము, ఇంపైనది; సమయుట = సమసి

పోవుట.

కం॥ మతముల మత్తున పడకుము

పతితవు కాకుము లిరంస పంకములోనన్

మతిదప్పి కులపువలలో

చతికిలబడి చిక్కబోకు జగతిన్ మనసా !

88.

పతిత = చెడిపోయిన స్త్రీ; లిరంస = రమించవలెనను కోరిక;

పంకము = బురద; మతి = బుద్ధి.

కం॥ ముప్పారలు గాగనాత్మకు

కప్పబడియె స్థూలసూక్ష్మకారణతనువులీ

గొప్ప గురు కరుణ వానిని

తప్పించిన ముక్తి బొందదగునో మనసా !

89

మూడు + పారలు = మూడుమడతలు; శరీరత్రయము :- 1) స్థూల శరీరము, 2) సూక్ష్మశరీరము, 3) కారణ శరీరము.

కం॥ సాగర నదినదంబుల

చాగిలబడి స్నానమాడ సద్గతి కలదీ

జాగరమేకాదశులల

సాగించిన ముక్తిబొంద సాధ్యమే మనసా !

90.

సాగరము = సముద్రము; నది = పడమట పుట్టి తూర్పుగా ప్రవహించునది; నదము = తూర్పుగా పుట్టి పశ్చిమముగా ప్రవహించునది; జాగరము = రాత్రిమేలుకొనుట; ఏకాదశి = తిథులలో 11వది.

కం॥ శమదమములును తితిక్షయు

నమలోపరతియును శ్రద్ధయ సమాధానం

బు మహిష్ఠలి పట్కర్మలు

తమిజేసి నివృత్తి బొంది తనరుము మనసా !

91.

శమము = అంతరింధ్రయనిగ్రహము; దమము = బహిరింధ్రయనిగ్రహము; తితిక్ష = చిర్పు; అమలము = నిర్మలమైనది; ఉపరతి మనస్సును ఆత్మతో కలిపి, అట్టిఆత్మను దేవునితో జేర్చుట; శ్రద్ధ = ఆసక్తి; సమాధానము = అంగీకారము; నివృత్తి = విడుదల.

కం॥ గురుడొసగె పంచనామము

లెఱుకను కల్గించి మోక్షమిచ్చుట కొరకై

అరమర లేక జపించుము

స్థిర సత్తోకముననాత్మ చెలగగ మనసా !

92

పంచనామములు = సంతుమత సిద్ధాంతము ప్రకారము గురుమంత్రము; లెఱుక = జ్ఞానము; అరమర = సందేహము; చెలగు = సంతోషించు

కం॥ సత్యపురుషుడలకుపురుషు
 డత్వంతానంద మొనగు నాగమపురుషుం
 డత్కృత్తమ లోకంబులు
 సత్కాలాకాగమముల స్వాములు మనసా !

102.

అత్వంతానందము = ఎక్కువ సంతోషము; అత్కృత్తమము = చాల శ్రేష్ఠము;

కం॥ గురువరుడనామి నుండియె
 అరుదెంచి గురూపదేశమాస్తికులకిడెన్
 గురువొకడె తోడురాగల
 డురుసుఖమాలోకమందు నొసగగ మనసా !

103.

అస్తికుడు = దేవుడు కలడని నమ్మవాడు; ఉరుసుఖము = శ్రేష్ఠ సుఖము.

కం॥ సంతుమహాత్ముల మార్గము
 వింతైకస్పట్టు తత్త్వవేత్తలకైనన్
 రంతులు మాని పరిక్షగ
 కాంతుల వీక్షించి ముక్తిగాంచుము మనసా !

104.

రంతులు = క్రీడలు;

కం॥ మోక్షపథంబులు నాలుగు
 పక్షి, యుష, పిపిలి, తంతువాయ పథంబులే
 సాక్షాత్ సత్యపురుషుని ని
 రక్షరునాశ్రోవలందు నరయము మనసా !

105.

పథము = మార్గము; మోక్షమార్గములు నాలుగు: 1) పక్షిమాదిరిగా వెళ్ళి పరలోకమను చెట్టుపైనున్న ముక్తిఫలమును భుజించుట; 2) యుషము [చేప] మాదిరిగా నూతనజల స్థానమును ముక్తినిబొందుట; 4) పిపిలి. [చీమ] పరలోక వృక్షఫలరసమునాస్వాదించుట, 4) సాలెపురుగు తనదేహమునుండి తయారుచేసిన సాలెగూడునెగబ్రాకి నట్లుఎగబ్రాకి మోక్షస్థానము చేరుట; నిరక్షరుడు = అక్షరములు కూడ లేనివాడు.

కం॥ అకరహితదంపతులయి న

యకర్మ బేర్లన్న సాకమాంబకు సిద్ధ

ప్పకు సుతుడగు సిద్ధేశ్వర

ము కొల్లపాఖ్యుడు రచించె పాత్రము మనసా !

106.

అకరహితము = పాపములేకుండుట; దంపతులు = ఆలుమగలు;

సుతుడు = కొడుకు; ఆఖ్యుడు = పేరుగలవాడు; పాత్రము = పుస్తక

ము (గ్రంథము).

కం॥ అజ్ఞానము తొలగించును

జ్ఞానువులకమ్మతంబు చిందించునెదన్

సుజ్ఞానులకాభరణము

ప్రజ్ఞామయరచనమిది పండిన మనసా !

107.

అజ్ఞానము = తెలియనితనము; జ్ఞానువు = తెలియనిచ్చ గలవాడు;

సుజ్ఞాని = మంచి యెఱుక గలవాడు; అభరణము = భూషణము;

ప్రజ్ఞామయము = బుద్ధితోకూడిన.

కం॥ మంగళము గురువరేణ్య !

మంగళమోసత్యరూప ! మాయాతీతా !

మంగళము ప్రేమనాథా !

మంగళమని పాడుకొనుచు మలగుము మనసా !

108.

“ఓం శాంతి శాంతి శాంతిః”

కృతజ్ఞతలు

నాకు మంత్రోపదేశము చేసిన సత్యలోకవాసి సద్గురు బాబా ప్రేమనాథమహారాజులు మనసాశతకమును చూచి, తన సతీమణి పుష్పమ్మగారి చేతను, హత్తిబెకగల్లు రామలింగమ్మగారిచేతను పరిశీలించజేసి అచ్చువేయుటకు అనుమతించిన మద్గురునకు నామనఃపూర్వక సహస్రాధికరాధాస్వామి చేసి, అట్టులే మాత పుష్పమ్మగారికి, సోదరి రామలింగమ్మగారికి నా కృతజ్ఞతలు తెలియజేయుచున్నాను.

ప్రస్తుత పీఠాధిపతులు సద్గురు వాసుదేవాచార్య మహారాజులు నేను ప్రార్థించినదే తడవుగా తన అమూల్యమైన అభిప్రాయమును పంపినన్ను ఆశీర్వదించినందుకు నా హృత్పూర్వకరాధాస్వామి చేయుచున్నాను.

గ్రంథమును పరిష్కరించుటలో తన సహాయసహకారము లందించి మెలకువలు తెలిపిన 'కవిరత్న' శ్రీ దాదనచిన్నయ్య గారికి నా హృదయ పూర్వకకృతజ్ఞతలు.

అడిగిన వెంటనే తమ అమూల్య అభిప్రాయములనందించిన శ్రీశలాక రఘునాథశర్మగారికి, శ్రీదాదన చిన్నయ్యగారికి, శ్రీ నంకరాజకాల్వ వీరభద్రాచార్యులు గారికి, ఆధ్యాత్మికవేత్త శ్రీనెట్టిప్పగారికి, ఈ చిటు పాత్రమునకు ఆర్థికసహాయమందించిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానము వారికి, అందముగా అచ్చువేసి సకాలములో అందించిన శ్రీ గాయత్రీ ప్రెస్ వారికి నా హృదయపూర్వక నమస్సుమాంజలులు. కృతజ్ఞతలు, గుంతకల్లు, రచయిత

20-3-2000.

సిద్ధేశ్వరం కొల్లప

కవి పరిచయము

అనంతసువిశాలసుందరకవితోద్యానవనమున పుష్పించి గుబాళించిన కావ్యసుమాలెన్నో ఎన్నెన్నో. అటువంటి వానిలో కవితా భారతి జరుదాంకితులయిన శ్రీ సిద్ధేశ్వరం కొల్లపకవిగారి కలంబు నుండి జాబువారిన కవితాసుమాలలో మనసా శతకం ఒకటి.

వీరు రెండవ ప్రపంచయుద్ధకాలంలో అనంతపురం జల్లారాయదుర్గం తా॥ టి. వీరాపురంలో నిరుపేదలు నిరక్షరాస్యులు అయిన కీ॥శే॥ సాకమ్మ సిద్ధప్పలను పుణ్యదంపతులకు జన్మించిరి. చిటుప్రాయముననే విద్యాభ్యాసమునకై అఱ్ఱులు సాచిన వీరు ప్రాథమిక విద్యను తన స్వగ్రామముననే సాగించి 1950 నుండి 1954 వరకు రాయదుర్గం హైస్కూలులో 6వ తరగతి నుండి 9వ తరగతి వరకు చదివి అతి

దుర్భరమైన కుటుంబదారిద్ర్యపరిస్థితికి తలయొగ్గి కుటుంబపోషణార్థము పైవేటు బీచర్గా ట్యూషనులు చెప్పకొనుచు జీవనం సాగించినారు. చాలీచాలని ఆదాయానికి విసిగి 1963వ సం॥ బెంగుళూరు వెళ్ళి 1965వ సం॥ దాకా ఫ్యాక్టరీలో పనిచేసిరి. దైవానుగ్రహమున వారి కష్టాలు గట్టిక్కేకాలం సమీపించడంతో 1965వ సంవత్సరములో పోస్టల్ డిపార్టుమెంటు ఉద్యోగంలో ప్రవేశించి మెలమెల్లగా కుటుంబమును దారిద్ర్యరేఖ నుండి దూరంగానెట్టివేయగల్గి చక్కని కుటుంబ పాషణతో, సలక్షణసంతానముతో సుఖజీవనులై 1997వ సం॥ జూన్ 30వ తేదీన ఉద్యోగవిరమణచేసి ప్రస్తుతము విశ్రాంతజీవితం గడుపుచున్నారు.

జీవితం తొలిదశలో ఎన్నో ఆర్థికపరమైన ఒడుదుడుకులకు గురియైనప్పటికి ఎంతో నిబ్బరం ప్రదర్శించిన శ్రీకొల్లప్పగారికి సరస్వతీ మతల్లికా కరుణాకటాక్షములభించినది, బురదలోపుట్టినప్పటికిపువ్వు తన గుబాళింపును వీడదన్నట్లు కవిగారు చిన్ననాటనే తన కవితాసౌరభాలను వెదజల్ల నారంభించినారనుటలో ఆతిశయోక్తి కానరాదు. బాల్యంలోనే మహాగ్రంథాలందలి పద్యాలను కంఠస్థం గావించి వాటినిమరలా ఆలవోకగా చెప్పగల్గేవారు. అట్లు పద్యాలమీద మక్కువఎక్కువై 7వ తరగతి నుండే ఛందోబద్ధంగా కవిత్వం అల్లగల్గడం అలవాటుచేసికొని తనకవితాక్షేత్రమున ఎన్నోకమ్మని శతక కావ్యఫలాలను అందివ్వడానికి నాందిగా 16వ ఏట శ్రీరంగశతకం వ్రాసిరి. పిదప 1976లో సరస్వతీశతకం, 1977లో సిద్ధేశ్వరశతకం, 1994లో మనసాశతకం వ్రాసిరి వీరి మనసాశతకానికి తిరుమల తిరుపతిదేవస్థానంవారి ఆర్థికసహాయము, సద్గురు శతకానికి హైదరాబాదు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయమువారి ఆర్థికసహాయం లభించింది.

వీరిశతకములు పరిశీలింపగా వారి కవితాపాటవము పాఠకులకు అవగతమవుతుంది. వీరు ఆలతి ఆలతిపదాలతోగాని, సుదీర్ఘసమాసాలతోగాని, పద్యాలను వ్రాయగల్గుటలో అందెవేసిన చేయి.

వీరు కవితావ్యాసంగముననే కాక సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలలో పాల్గొని కార్యక్రమములను చక్కగా నడుపగల్గడంలో మేటి. వీరు పదోన్నతిపై వెళ్ళిన తరువాత మెదక్లో "మంజీర సాహితీ సమితి"ని స్థాపించి కార్యదర్శిగావుండి ఎన్నో సాంస్కృతిక కార్యక్రమాలను నిర్వహించుముగా సాగించి అనేక సన్మానములను పొందినారు. గుంతకల్లులో స్థాపించబడిన 'శ్రీ భారతీ సాహితీ సమితి'లో కూడ చేరి దాని అభివృద్ధికై తనవంతు కృషిసందించినారు. వీరు చిన్ననాటి నుండియే కన్నడ బైలు